Mijn derde rondje ijselmeer.

Toen ik met fietsen begon, hebben we met 8 collega's van het werk een rondje ijselmeer gedaan, met de klok mee. Het gemiddelde lag als ik mij nog herinner, net boven de 25. Echter, we hadden een volgauto en een grote Harly , die ons de weg wees en ons van proviand voorzag. Behalve een plasstop zijn we niet van de fiets geweest, omdat er collega's bij waren die dachten niet meer op gang te komen na een stop. Zodoende viel de totaaltijd toch nog mee.
De tweede tocht was met de WTC , maar toen waren de dames erbij. En al zijn de mannen nog zo snel naar de dames luistert men wel. Zodoende was het niet nodig om maar steeds op de teller en naar het wiel van de voorganger te kijken, maar was er ook tijd om van je af te kijken. Maar sinds Wilma de fiets (tijdelijk) opgeborgen heeft, heb ik de indruk dat er bij de andere dames minder gefietst wordt. Kennelijk mist men Wilma, dus Wilma zet hem op.
Ook dit jaar stond er "rondje ijselmeer" op de kalender. Als je vraagt wie er zoal meegaan, dan hoor je alleen maar namen welke snelheden rijden waar je bleek van wordt. Als Hans dan een oproep doet om genade voor de wat mindere mannen en Willie steekt je nog een hart onder de riem, dan heb ik mij ook maar voorzichtig opgegeven. Zaterdag 17-6, was het dan zover, we zijn s'morgens vroeg vetrokken met 16 mannen richting Lelystad. Na een broodje en de nodige energie in de rugzak, zijn we vertrokken, In eerste instantie rustig, maar geleidelijk aan ging het tempo omhoog, maar behalve dat de mannen het tempo hoog hielden, we werden prima uit de wind gehouden. Dit ging zelfs zover dat de kopmannen meer op de linker weghelft reden dan rechts. Ik had me voorgenomen, om "zuinig"te rijden, dit is me prima mogelijk gemaakt en ook gelukt. Zo waren we in no time in Lemmer aan de koffie en appelgebak. Daarna richting Makkum voor de lunch, ook nu lag het tempo hoog, zeker in de dorpjes waar toch al wat mensen op de been waren, moest er flink gestuurd worden om met ons zestienen door de nauwe straatjes te komen. Enkele kilometers voor Makkum hoorde ik achter mij geluiden en geroep, dat zeker niet bij een lekke band hoort. Als je dan omkijkt en terug rijdt, dan moet je toch wel een keer slikken. Echter hoe snel Henry en Hans weer te kennen gaven verder te willen, daar moet je toch diep respect voor hebben. Ik heb na al het gefiets, nog steeds last van zadelpijn (denk ik) Maar als je dit meemaakt, dan denk je, waar praten we over, waarschijnlijk zit de zadelpijn niet beneden, maar tussen de oren. Met een rustig tempo zijn we naar Makkum gereden, hier had men kennelijk niet op ons gerekend, zodat de pauze nogal wat tijd in beslag nam. Maar Charles en Nils konden deze tijd prima gebruiken om wat reparatie werk te verrichten. Na de pauze ging het richting afsluitdijk en na een voorzichtige start ging het tempo al snel omhoog. En zoals Hugo al schreef, verstand op nul en dan … Of zoals jezus zei tot de philepensen boek op stuur en dan moar jensen. Rene vroeg onderweg wel eens hoe het ging, en stelde mij gerust met: na de afsluitdijk hebben we de wind achter. Dit was ook wel zo, maar het tempo werd zoals verwacht gelijk aangepast. Het voordeel is natuurlijk dat je in no time in Medenblik bent. Hier hebben we een korte stop gemaakt, waar we een drankje aangeboden kregen van onze gastrijders, Een heel mooi gebaar, wat de sfeer van de dag weergaf. En dan het laatste stukje, het begon met allerlei dorpjes met nauwe straten en veel verkeer, maar de voorste mannen hadden kennelijk haast en achterin moest er flink geharkt worden. Eenmaal op de afsluitdijk ging de teller op 40 en bleef hier op staan en dan ben je wel erg snel in Lelystad. Door het "zuinige" rijden wat ik gedaan heb, bleef de hartslagmeter op een voor mij laag gemiddelde (142) staan, zodat ik ook bij een dijk of viaduct goed mee naar boven kon.

Al met al was het een mooie tocht met ideale weers omstandigheden. Erg jammer van het incident met Henry en Hans.
Ik heb enkele jaren geleden een tocht in Renswoude gefietst, waarbij ik met een groep uit Ede heb gereden, hier reed iemand mee van 78 jaar. Tijdens een gesprek onderweg vertelde de man dat zijn mooiste fietsjaren tussen zijn 60 en 70 jaar waren. Zou het dan toch waar zijn??.

Lammert Smeitink